

Przeciwciała przeciwjądrowe i cytoplazmatyczne: ANA1, ANA2, ANA3

ANA 1

TEST PRZESIEWOWY (ANA1)

Przeciwciała przeciwjądrowe i cytoplazmatyczne

METODA: immunofluorescencja pośrednia (IIF)

MATERIAŁ: Surowica

WYNIK: dodatni lub ujemny - w przypadku dodatniego dodajemy komentarz.

Jest to badanie, charakteryzujące się wysoką czułością i specyficznością. Test przesiewowy ANA1 rozstrzyga o obecności lub nieobecności przeciwciał przeciwjądrowych.

Nie obejmuje on jednak oznaczania ich miana, typu świecenia czy rodzaju przeciwciał, dlatego w przypadku wyniku dodatniego niezbędne jest zlecenie badania kompleksowego ANA2.

ANA 2

TEST KOMPLEKSOWY (ANA2)

Przeciwciała przeciwjądrowe, przeciwjądrowe i cytoplazmatyczne

METODA:

immunofluorescencja pośrednia (IIF) i immunodyfuzja (DID)

MATERIAŁ: Surowica

WYNIK: dodatni lub ujemny - w przypadku dodatniego lub granicznego podajemy typ świecenia, miano, antygeny specyficzne określone met. DID oraz komentarz kliniczny.

Zestaw oznaczanych przeciwciał przeciwko: dsDNA, Sm, nRNP, SS-A(Ro), SS-B (La), Scl-70, Jo-1, Pm-Scl, fibrylarynowe, RNA-Polimeraza I, cyklinowe, ACA, mitochondrialne, cytoszkieletowe, rybosomalne, „nuclear dots”, aparatowi Golgiego, lizosomom oraz wrzecionu podziałowemu.

Test ANA2 to kompleksowa ocena przeciwciał przeciwjądrowych oraz cytoplazmatycznych metodami immunofluorescencji pośredniej i immunodyfuzji. Określany jest typ świecenia przeciwciał, ich miano oraz swoistość metodą DID. Dodatkowo w przypadku homogennego typu świecenia wykonywany jest także test na obecność przeciwciał przeciw dsDNA.

ANA 3

IMMUNOBLOT (ANA3)

Przeciwciała przeciwjądrowe i cytoplazmatyczne

METODA:

Western-Blot (WB)

MATERIAŁ: Surowica

WYNIK: dodatni lub ujemny - w przypadku dodatniego podajemy antygeny specyficzne określone met. WB oraz komentarz kliniczny.

Badanie to jest dopełnieniem testu ANA2, służącym w niektórych przypadkach do określenia specyficznych przeciwciał takich jak Mi, Ku, histonowe, rib-P-Protein i dwa rodzaje Ro (przeciwko podjednostkom 52 i 60 kDa). Dodatkowo może on służyć jako test weryfikujący obecność przeciwciał przeciwjądrowych czy cytoplazmatycznych.

ANA1, ANA2, ANA3

metody oznaczania

Testy wykonuje doświadczony personel Pracowni Autoimmunologii.

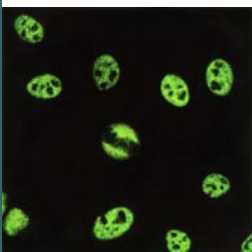
Gwarantujemy krótki czas wykonania badań.

Wyniki opatrzone są komentarzami o dużym znaczeniu dla klinicystów.

Standardową techniką w diagnostyce autooprzeciwciał jest metoda immunofluorescencji pośredniej (II F), która charakteryzuje się wysoką specyficznością. Na całym świecie jest ona uznana za „Złoty Standard” w diagnostyce schorzeń autoimmunologicznych i bez wątpienia jest to jedno z najnowocześniejszych rozwiązań stosowanych w rutynowej diagnostyce chorób autoimmunologicznych.

Stosowane przez Diagnostykę testy II F mają znacznie większe możliwości od testów wykonywanych metodą ELISA. Testy ELISA są zwykle ograniczone do wykrywania określonego antygeny lub ich grupy. W monospecyficznym teście ELISA, jeśli nie zostaną usunięte wszystkie dodatkowe antygeny, to odpowiadające im przeciwciała mogą wywołać fałszywie pozytywną reakcję.

W przypadku II F problem ten nie występuje, ponieważ do dyspozycji pozostaje jednocześnie **całe spektrum** z wyjściowego substratu (komórka HEp). Dzięki temu diagnostyka obejmuje **wszystkie specyficzne antygeny** i osiąga bardzo wysoki odsetek trafień. Badanie ANA2 obejmuje również zastosowanie metody immunodyfuzji (DID) charakteryzującej się wysoką swoistością i użyciem niezdenaturyzowanych antygenów, co pozytywnie wpływa na jakość wykonywanych oznaczeń.

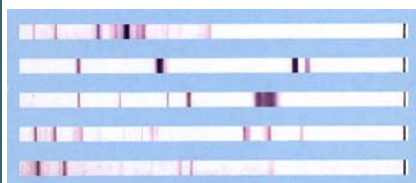
Komórki HEp—typ świecenia ziarnisty

ANA1, ANA2, ANA3

Test przesiewowy
ANA1

Test kompleksowy
ANA2

W przypadku pewnych antygenów dodatkowym sposobem różnicowania przeciwciał przeciwjądrowych jest Western-Blot (WB). Za pomocą WB można dokładnie określić podjednostki antygenów, z którymi łączą się przeciwciała, np.

Paski stosowane do wykonania oznaczeń metodą Western-Blot

Ro 52 i 60 kDa lub przeciwciała trudne do wykrycia innymi metodami, jak np. przeciwko Mi, Ku, Rib-P-Protein.

Źródła:

W. Schlumberger, Ludzkie komórki nabłonkowe (HEp-2). Różnicowanie przeciwciał w testach enzymatycznych, tłum. lek. med. Małgorzata Klimczak, EUROIMMUN

M. L. Kowalski (red.), Immunologia kliniczna, Mediton, Łódź 2000

Immunoblot
ANA3